

Bilag 39.

DANSKE BANKERS
FÆLLESREPRÆSENTATION

Den 21. maj 1970.

Den 7. marts 1969 nedsatte Danske Bankers Fællesrepræsentation et udvalg med det formål at undersøge mulighederne for at få realkreditinstitutternes belåning af fast ejendom udvidet til også at omfatte ejendomme i Grønland. Belåning af privat opførte ejendomme er hidtil foretaget af pengeinstitutterne (Grønlandsbanken og Bikuben), der imidlertid gerne vil aflastes i denne långivning, for at pengeinstitutterne i højere grad end hidtil kan koncentrere sig om finansiering af erhvervslivet.

For at supplere det materiale, der var til rådighed for udvalget, foretog en delegation bestående af udvalgets formand, bankdirektør Anker Hansen og repræsentanter for realkreditinstitutterne (kreditforeningerne, hypotekforeningerne og reallånefondene) en rejse til Grønland i eftersommeren 1969.

Delegationen havde særligt i tankerne, at fundamentet for realkreditinstitutternes udlån er en omhyggelig fastsættelse af den enkelte ejendoms værdi i handel og vandel. Dette forudsætter et sådant marked for omsætning af fast ejendom, at salg om fornødent må antages at kunne ske til en salgssum, der giver dækning for realkreditinstituttets udlån. Det er dernæst en nødvendighed for behørig långivning, at instituttets panteret i ejendommen er sikret ved tinglysning, og at der er mulighed for at gennemføre tvangsfuldbyrdelse.

Ved de indhentede oplysninger findes det godtgjort:

1. At de seneste års virksomhed for at gennemføre dansk lovgivning i Grønland synes at tilsige, at en långiver har rimelig mulighed for at sikre sin panteret i den pantsatte ejendom, og at der inden for en rimelig tid vil blive skabt mulighed for at etablere fornøden tvangsfuldbyrdelse.

2. At der for visse — ikke særlig talrige — grupper af ejendomme er muligheder for, at ejendommenes handelsværdi kan konstateres gennem en omsætning, således at belåning efter omstændighederne må siges at kunne forsvares.

Sammenfattende kan udvalget herefter give udtryk for, at resultatet af undersøgelserne har været, at det anses for rimeligt at søge tilvejebragt sådan hjemmel, at realkreditinstitutterne får mulighed for at foretage udlån på Grønland for ved et forsøgsvis udlån at indhente sådanne erfaringer, at det bliver muligt at afgøre, om tiden er moden til i Grønland at lade realkreditinstitutterne indlede et mere systematisk udlån.

Ved et sådant forsøg vil der kunne indhentes erfaringer med hensyn til organisationsproblemer, panternes art, belåningsformer (kontantlån eller obligationslån), lånevilkår, herunder løbetid og rentefod m. v., ligesom værdien af også på dette område at få ensartet lovgivning i Grønland og det øvrige Danmark kan blive belyst.

I det for folkettinget den 13. marts 1970 fremsatte forslag nr. 159 til lov om realkreditinstitutter indeholdes følgende bestemmelser om lovens gyldighedsområde:

§ 28: Boligministeren kan godkende, at lovens bestemmelser fraviges, i det omfang det er påkrævet i forbindelse med långivning på Færøerne

§ 29, stk. 1: Denne lov, der ikke gælder for Grønland, træder i kraft den 1970.

Under henvisning til det ovenfor anførte skal udvalget herved tillade sig — med tilslutning fra Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, Hypotekforeningernes stående Fællesudvalg og Fællessekretariatet for de obligationsudstedende fonde og finansieringsinstitutter — at foreslå: